

## POSTANOWIENIE

11 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 11 lipca 2025 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa B. sp. z o. o. sp. k. w M.  
przeciwko P. sp. z o. o. w P.  
o zapłatę,  
na skutek skargi kasacyjnej P. sp. z o. o. w P.  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie  
z 30 stycznia 2024 r., I AGa 58/23,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) oddala wniosek B. sp. z o.o. sp.k. w M. o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 stycznia 2024 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w sprawie z powództwa B. sp. z o.o. sp.k. w M. przeciwko P. sp. z o.o. w P. o zapłatę, na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 7 lutego 2023 r., VI GC 211/20, zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że: w punkcie I zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 50 750 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części powództwo oddalił (pkt I.1), w punkcie II zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3858,38 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (pkt

I.2), a ponadto oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt II), zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 8504,26 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia Sądu drugiej instancji do dnia zapłaty (pkt III).

Pozwana wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji, zaskarżając to orzeczenie w części, tj. w zakresie punktu I w części dotyczącej częściowego uwzględnienia powództwa, tj. zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kwoty 50 750 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz w zakresie punktów I.2, II i III. Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych a także o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała, że wniesiona przez nią skarga ma być oczywiście uzasadniona.

Powódka złożyła odpowiedź na skargę kasacyjną, wnosząc o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem Najwyższym według norm przepisanych.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwaną podlegała odrzuceniu.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a zarazem kwalifikowanym pismem procesowym o ściśle określonej przez ustawę treści. Poza spełnianiem ogólnych wymagań dla pisma procesowego, skarga kasacyjna powinna również zawierać prawidłowo sformułowane elementy konstrukcyjne określone w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1-3 k.p.c. Jednym z tych elementów jest wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego

uchylenia i zmiany. Braki w zakresie elementów konstrukcyjnych skargi, a więc również w zakresie jej wniosków, skutkują odrzuceniem skargi *a limine* bez uprzedniego wezwania o usunięcie dostrzeżonych braków (postanowienie SN z 24 października 2022 r., I CSK 3656/22). Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398<sup>6</sup> § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych określonych w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1-3 k.p.c. (postanowienie SN z 24 czerwca 2022 r., I CSK 2657/22).

Odnosząc powyższe do skargi kasacyjnej wniesionej przez pozwaną, Sąd Najwyższy wskazuje, że skarżąca nie wskazała, w jakim zakresie zaskarżony wyrok miałby zostać uchylony. Tymczasem w świetle art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. konieczne jest oznaczenie w skardze zakresu, w jakim zaskarżony wyrok ma zostać uchylony lub uchylony i zmieniony, albo wprost, albo co najmniej przez jednoznaczne odesłanie do prawidłowo określonego zakresu zaskarżenia. Sąd Najwyższy nie ma możliwości ustalania za stroną skarżącą tego, czy żądanie w skardze uchylenia zaskarżonego wyroku miałoby oznaczać wyrok jako całość, czy wyrok w zaskarżonej (lub jeszcze innej) części (zob. np. postanowienie SN z 26 września 2022 r., I CSK 1563/22). Określenie zakresu zaskarżenia oraz wnioski o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowią przedmiot odrębnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej, co oznacza, że strona powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko (zob. np. postanowienia SN: z 20 kwietnia 2022 r., I CSK 2268/22; z 18 maja 2023 r., II CSKP 1087/22).

Sąd Najwyższy w sytuacji, w której strona nie wskaże w skardze kasacyjnej zakresu, w jakim zaskarżony wyrok miałby zostać uchylony, nie ma kompetencji do dokonywania w tym zakresie samodzielnych ustaleń, tj. w szczególności przyjmować, że domaga się uchylenia orzeczenia w takim samym zakresie, jak wskazane w skardze kasacyjnej zakres zaskarżenia, tym bardziej, jeżeli orzeczenie Sądu drugiej instancji zostało zaskarżone w określonej części. W świetle regulacji k.p.c. to obowiązkiem skarżącego jest dokładne określenie zakresu oczekiwanego uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

Z przytoczonych powyżej względów w punkcie 1. postanowienia, na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c., orzeczono o odrzuceniu skargi kasacyjnej pozwanej. Jednocześnie w niniejszej sprawie brak było podstaw do uwzględnienia wniosku powódki o zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany z wnioskiem o odmowę przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanej. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie – innymi – rozstrzygnięciami. Pełnomocnik powódki nie wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej, a takie rozstrzygnięcie zapadło w niniejszej sprawie (postanowienia SN: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12; z 14 kwietnia 2023 r., I CSK 3486/22).

SSN Kamil Zaradkiewicz

(M.M.)

[r.g.]